

Po Jugoslaviji

Po novem volilnem zakonu je razdeljena Slovenija na 6 volilnih okrožij. Končno besedilo načrta novega volilnega zakona je izdelano. Volitve po novem zakonu se bodo vršile po volilskih okrožjih z državno listo s tajnim glasovanjem. Volilno pravico ima vsak moški državljan, ki je izpolnil 21. leto. Po vsej državi bo 50 volilnih okrožij in od teh odpade na Slovenijo 6. Eden poslanec pride na 30.000 prebivalcev. Če bo višek prebivalstva večji od 30 tisoč, se bo volil še en poslanec. Na državni listi bo voljenih skupaj 50 poslancev. Bivša mariborska oblast bo obsegala naslednja volilna okrožja: Maribor z okrajji Prevalje, Gornji grad, Slovenj gradec, Maribor levi breg; Murska Sobota z okrajji Muska Sobota, Dolnja Lendava, Ljutomer in Maribor desni breg; Celje z okrajji Krško, Brežice, Šmarje pri Jelšah, Laško in Celje. Ljubljanska oblast obsega okrožja: Ljubljana z okrajji Radovljica, Kranj, Kamnik, Ljubljana okolica in škofja Loka; okrožje zase je Ljubljana mesto; Novo mesto z okrajji Logatec, Kočevje, Črnomelj in Novo mesto. Osrednji vrhovni volilni organ tvori državni odbor. V odboru bodo predsednik Stola sedmorice v Zagrebu, predsedniki Vrhovnih sodišč v Ljubljani, Sarajevu in Podgorici in predsednik Kasacijskega sodišča v Novem Sadu.

Slovenski komunisti so se zatekli v Zagreb, kakor da bi tamkaj cvetela večja svoboda kot v Sloveniji. Začeli so izdajati v Zagrebu komunističen list v slovenskem jeziku pod naslovom »Nova ljudska pravica«. Ta Stalinova pravica pa nima sreče, kakor tudi ne Stalinova vojna akcija zoper Fince. Državno pravdnništvo v Zagrebu je namreč prvo številko tega lista od dne 15. decembra zaplenilo.

Kronična zapeka in njene slabe posledice, posebno pa motnje v prebavi, se morejo preprečiti z že davno preizkušenim sredstvom za čiščenje, z naravno »Franz-Josefov« grenko vodo, ki se tudi po daljši porabi izkazuje kot zelo odlična. Oni, ki boleha na želodcu in črevih, pa pijejo »Franz-Josefov« vodo, so zelo zadovoljni z okusom kakor tudi z njenim učinkom.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Novice iz domačih krajev

K 30 letnici kanonika V. Mikuša

V duševni čistosti in pri telesnem zdravju je dočakal 80 letnico 7. januarja t. l. g. Valentin Mikuš, župnik v št. Juriju ob južni žel. in častni kanonik lavantinski. Rodil se je v Gornjem gradu. Srednjo šolo je končal v Celju. V mašnika je bil posvečen l. 1883. Kaplan je bil v Konjicah, odkoder je prišel v št. Jurij ob juž. žel., kjer že deluje nad 50 let kot dušni pastir. Leta 1897. je postal šentjurski župnik. Za izredne zasluge v dušeskrbju je bil l. 1930. imenovan za častnega kanonika lavantinskega. L. 1933. je obhajal zlato sv. mašo.

Gospod kanonik je bil vedno navdušen narodnjak. V duhovniški službi je posvetil vse svoje moči cerkvi, šoli in prosveti. Na njegovo pobudo sta bili zgrajeni v št. Jurju nova šola in Hranilnica in posojilnica.

Najhujši udarec zanj je bil, ko so ga njegovi politični nasprotniki v naši novi državi ovadili in je moral v častitljivi starosti pred sodišče za zaščito države. 40 najbolj uglednim šentjursčanom gre priznanje, da so pred sodnijo nastopili odločno proti izmišljenim obdolžitvam svojega priljubljenega dušnega pastirja ter izpričali njegovo nedolžnost.

Gospod jubilent lahko gleda s ponosom na svojo tolikoletno delo, katerega je že opravil v vinogradu Gospodovem za utrditev katoliške Cerkve in za zveličanje duš. Gospodu kanoniku izreka »Slov. Gospodar« k izrednemu jubileju iskrene častitke!

Dvojni jubilej. Pred kratkim je praznoval 70 letnico rojstva g. Oberžan Mihael po domače Zelič iz Briš pri Zidanem mostu. Dne 12. januarja 1939 pa bo obhajal 40 letnico zakonske zveze s svojo pridno ženo Antonijo. Oba poznajo bližnji in daljnji, posebno pa še berači in brezposelni, ki vedno najdejo pri »Zeliču« prenočišče, kadar kdo zaprosi. Dobra gospodinja vsakemu popotniku postreže z večerjo in zajtrkom, tako, da se vsak rad zateče v to hišo. Gospodar Mihael, ki je že predal posestvo svoji hčerki, je bil dolgoleten žu-

pan občine Loka pri Zidanem mostu, kot odbornik pa še sedaj zastopa svojo vas pri občini. Kot delaven, pošten gospodar, strogih krščanskih načel, je čislán vsepovsod. Jubilent je zvest naročnik »Slov. Gospodarja«, ki je kljub starosti še vedno mladostno razpoložen in vedrega obraza. — Vsi njegovi prijatelji in znanci mu k jubileju iskreno čestitamo in mu kličemo: Še na mnoga leta!

Huda pokora zaradi izgubljenih 6 din. Devetletnega Albina Potočnika s Pobrežja pri Mariboru je poslala mati s šestimi dinarji v trgovino. Fant je zgubil med potjo denar in se ni upal domov. Po štirih dneh iskanja so ga odkrili skritega v listnjaku. Dečka so morali koj oddati v bolnišnico, ker sta mu zmrznili obe nogi.

Ponesrečila pri sportu. Med smukanjem pod Mariborsko kočo na Pohorju je padla znana smučarka Loti Cetinova tako nesrečno, da si je zlomila desno nogo. — Pri sankanju s krmilnimi sankami pod Kalvarijo v Mariboru si je zlomil levo nogo Marko Pogačnik, sedmošolec in sin bančnega ravnatelja g. Bogdana Pogačnika v Mariboru.

Z zmrznjenimi nogami in rokami v bolnišnico. Jožef Pernat, 18 letni tkalec iz Zg. Radvanja pri Mariboru, je radi slabosti v hudem mrazu na cesti obležal ter zaspal. K sreči so ga pravočasno opazili mimoideči, ki so poklicali mestne reševalce, kateri so na nogah ter rokah zmrznjenega prepeljali v bolnišnico.

Nogo si zlomil vsled padca po ledu. Karrel Jek, 35 letni steklarski pomočnik iz Rogaške Slatine, je padel na poledenelih tleh tako nesrečno, da si je zlomil levo nogo in so ga prepeljali v celjsko bolnišnico.

Visokošolec smrtno ponesrečil. 35 letni ljubljanski visokošolec Milan Gostiša se je vračal domov in šel preko železniškega prelaza v Aleševčevi ulici v Ljubljani. Preslišal je prihod vlaka, kojega lokomotiva ga je tresčila ob stran in je obležal nezavesten. Gostiša so prepeljali koj v bolnišnico, kjer je izdihnil radi močno prebite lobanje.

Dedič odklonil milijonsko dediščino

V Washingtonu se je zgodil gotovo neobičajni primer, da je splošni dedič odklonil milijonsko dediščino. Pokojni milijonar Thompson je zapustil tri milijone dolarjev svojemu bratranču, uradniku Thompsonu Charlesu. Ko so razglasili oporoko, je Charles presenetil navzoče z izjavo, da mora to dediščino zavrniti, ker si je pokojnik pridobil to imetje na nepošten način. Njegovega stališča niso mogli omajati, tako da so morali dediščino naložiti, dokler se ne najdejo drugi upravičenci do nje.

V rdečem »raju« ...

Roman iz sovjetskega kmetskega življenja

Pred šestimi meseci se je hotel ta trinog ženiti. Brez nadaljnje je šel v hišo kmeta Perova, očeta najlepšega dekleta v vasi.

»Tvojo hčer Natalijo hočem imeti za ženo,« je rekel Perovu, ki ga je ves preplašen gledal.

Oče je ostal nem. Dobro je vedel, da Šubin ne čaka na njegov pristanek.

Natalija je prebledela. Spregovoriti si ni upala, ker je vedela, da bi ugovor izzval Šubinovo jezo, ki bi jo divjak stresel nad njo in starši.

Šubin je opazil spremembo na dekletovem obrazu. Videl je, da se je vsa tresla. A za vse to se ni zmenil.

»Pojdi!« ji je namignil, kakor da bi poklical svojega psa.

Ker se Natalija ni zganila, jo je zgrabil za roko in divje potegnil za seboj.

Deklica je morala iti brez slovesa. Ko je stopala ob strani divjaka, so ji kolena klecala, srce pa ji je

močno razbijalo v prsih. Mož jo je peljal v hišo, v kateri je bilo predsedništvo vaškega sovjeta.

»Poroka« se je izvršila čisto enostavno. Šubin je odprl neko debelo knjigo, na prazen list zapisal svoje ime, poleg tega pa Natalijino. Nato je knjigo zaprl, se obrnil k deklici in rekel:

»Tako, sedaj sva poročena!«

Res sta bila poročena, kajti sovjetske postave niso predpisovale nobenih formalnosti glede sklepanja zakonov.

Šubin, predsednik sovjeta, je obenem tudi izvrševal civilno oblast, zaradi tega je pri njem bila ta stvar še bolj enostavna.

Natalija je že pol leta pri njem. Med tem časom ni niti enkrat videla svojega doma, ker je Šubin nikamor ne pusti. Nihče ne ve, kako ji gre. Le tu in tam jo kdo vidi na dvorišču Šubinove hiše, a govoriti si nihče ne upa z njo ...

Šubin se je sedaj zabaval s tem, da se je z motornim čolnom zaganjal proti ladjam, ki so zaostajale, ker so moči njihovih veslačev pešale. Može so se zbal zaleta, zbrali moči in hitreje zaveslali.

»Te pse je treba priganjati!« se je zasmel Šubin, ko je videl naprežanje utrujenih ribičev.